

[Duetoft]

der det, at de forhandlingspartier har vetoret over for ministeren?

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Nu befinder vi os jo ikke i Polen i den periode, da der var veto – oven i købet i det polske parlament. Men jeg antager, at vi vil fortsætte den fremgangsmåde, som vi har brugt i de mange år, hvor vi har haft miljølovgivning: at minister og erhvervsliv, altså erhvervslivets medarbejdere, taler pænt og ordentligt med hinanden, for vi kommer ingen vegne med ordrer og kommandoer, når det drejer sig om miljø.

Det er også det, der står i denne lov, at medmindre ministeren kan regne med, at erhvervslivet aktivt vil trække med for at finde de genstande, fremgangsmåder, som vil give det rene miljø, når ministeren ingen vegne, og det har ministeren da også meget tydeligt tilkendegivet, hvis man læser lovforslaget igennem.

Hjortnæs (S):

Jeg er meget betænkelig ved den lovpakke, vi har haft til behandling her i dag, og som ministeren kalder en forenklingsspakke. I sig selv er det ikke en forenkling at sammenskrive nogle love i én lov og skrive nogle lovbestemmelser ned til nogle færre lovbestemmelser. Konsekvensen vil uvægerligt blive, at cirkulærestoffet vokser tilsvarende.

Det med at lovgive pr. cirkulære øger ikke overskueligheden og retssikkerheden, tværtimod. Jeg tror, ministeren har haft en uheldig hånd med dette lovinitiativ. Brugelige instrumenter er blevet svært håndterbare, og virkningen af dette kan i praksis let blive, at den generelle miljøindsats svækkes.

Det værste er måske, at der i lovpakken er indbygget et stort antal ministerbemyndigelser. Jeg noterede mig, at ministeren under behandlingen af naturbeskyttelsesloven sagde, at der var tale om færre bemyndigelser. Det er en rigtig bogholderbetragtning. Det afgørende er ikke antallet af bemyndigelser, men hvor omfattende bemyndigelserne er, og de er særdeles omfattende.

Det rejser det vigtige spørgsmål, om Folketingets lovgivende beføjelser forskydes i et sådant omfang, at det bliver betænkeligt i forhold til grundlovens magtfordelingsprincip. Det mener jeg faktisk er tilfældet her, og det er en af grundene til, at jeg er meget betænkelig.

Men det er kun den ene side af sagen. Ved at indbygge så mange og så omfattende bemyndigelser vil der nødvendigvis ske en yderligere vækst i den såkaldte enkeltsagsbehandling. Folketinget kan kun kontrollere ministerens administration ved at rejse enkeltsager. Af mange grunde er det uheldigt, men det er specielt uheldigt, fordi det er så tilfældigt, hvilke sager der rejses og fokuseres på. Dermed bliver retstilstanden overordentlig usikker, og det bliver vanskeligt at leve op til den anerkendte lighedgrundsætning i den offentlige forvaltning.

Jeg tror, det ville have været langt bedre at indbygge de foreslåede forbedringer i de eksisterende love. Det ville ministeren måske også have foretrukket. Men som flere af sine kolleger er ministeren blevet fanget ind af forenklingsevangelisterne i Budgetdepartementet og af Lotzudvalgets teknokratiske og parlamentfjendtlige forslag.

Lovpakken bevæger sig også på kanten af grundloven, når man uden særskilt behandling ophæver et så stort antal love, som der er tale om her. Også her skrider tingene i en meget uheldig retning.

Ministerne må derfor forstå, at mit håb er, at dette lovkompleks bliver lagt i mølpose, så vi i næste samling kan få bygget de gode og fornuftige ting ind i de eksisterende love. Lad os for en gangs skyld stoppe op og reflektere lidt over, hvad det er, vi er færd med. Parlamentarismens gode spilleregler er noget, man skal hæge om.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg vil starte med hr. Hjortnæs, der udtrykker betænkelighed ved lovpakken. Jeg deler ikke hr. Hjortnæs' betænkelighed, jeg er udmærket godt klar over, at hr. Hjortnæs mener, at ny lovgivning tilhører Socialdemokratiet. Det mener jeg ikke nødvendigvis er tilfældet.

Jeg mener i øvrigt, at miljøområdet frem til denne regering har været domineret af enkeltsagsbehandlinger. De er blevet kraftigt reduceret i denne regerings levetid, og det er derfor ikke noget argument for, at man ikke kan tage fat på denne lovgivning, som vi har gjort.

Det er klart, at der er nogle bemyndigelser, vi skal diskutere. Kan det strammes op, kan det gøres anderledes, så vil vi naturligvis arbejde med det i Miljøudvalget. Men at mene, at disse lovforslag bør lægges i en mølpose, det er jeg aldeles uenig i.